ANUL IV. -- No. 16
15 Iunie 1928

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
şi în românul necinstit şi înstrăinat!"

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 luni 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA BOB Nr. 7

IMPRIMERIA A. ANCA, CHIRIAŞ:
PETRU TIMARIU
CLUJ, STRADA REGINA MARIA Nr. 43

ANUL IV. — Nr. 16 15 Iunie 1928

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Rubrica permanentă.

Pentru ca să se ştie

Denunţăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureşenii, de pe urma căruia sătenii de baştină şi-au perdut pădurile ce le aparţineau de veacuri:

Apărătorii, cumpăraţi cu banii lui Iuda, poartă numele:
EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.
MIRCEA DJUVARA, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Bucureşti.
VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe duşmanii României la bârfirea ţării?
COSTA FORU, de la „anumita presă" şi
N. GHIULEA, membru în partidul naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casaţie a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 jugere în paguba Maramureşenilor, aşa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier; noi cerem cu stăruinţă, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieşit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca şi ceilalţi proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vişeului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparţinut din moşi-strămoşi.

In discursul rostit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuţia generală a legii Cultelor (vezi revista *Renaşterea*, organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moţilor provenită din faptul că *„pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicianilor patentaţi din Ardeal"*.

Ştii, onorate cititor, cine sunt *„politicianii patentaţi"*, cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moţi de averea lor strămoşească? Iată numele celor vinovaţi:
EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.
GHEORGHE LEON, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Cluj.
PETRE GROZA, fost ministru averescan.

„INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ"

Moţiunea
Marei Adunări Naţionale a L. A. N. C. ţinută la Iaşi în Dumineca Rusaliilor, 3 Iunie 1928

Marea Adunare Naţională luând în cercetare situaţia politică, prin delegaţii săi din toată ţara, credincioşi devizei: *Hristos—Regele—Naţiunea*, în unanimitate

Hotăreşte: Salută cu veneraţie şi recunoştinţă, amintirea gloriosului rege al unirii tuturor *Românilor*, *Ferdinand I.*

Aclamă cu nestrămutată credinţă în principiul Monarhic ereditar, *domnia* Regelui *Mihai I.* — şi asigură Inalta Regenţă de devotamentul său naţional neclintit.

Se închină cu pietate sfintei noastre biserici Naţionale pe care o încredinţază de tot respectul şi dragostea sa, impunându-şi ca cea dintâi datorie să lupte pentru lămurirea şi izbânda învăţăturii lui Hristos împotriva vrăjmaşilor săi.

Condamnă politica vinovată, moschinoasă, antinaţională şi anticreştină a tuturor partidelor, care au lăsat ca Jidanii să stăpânească economia şi oraşele României, susţinându-i împotriva Românilor. Infierează în deosebi acţiunea partidului naţional-ţărănesc, care vine, ca partid nou, şi după experienţa pe care o avem, să continue această operă de înstrăinare a ţării.

Pune în vedere ţăranilor români să nu se lase înşelată de făgăduinţele acestui partid care-şi zice „Naţional-Ţărănesc", ci să se ştie că în programul său nu prevede nici o măsură de apărare naţională contra Jidanilor; că în organizaţia sa, mai cu deosebire, Jidanii intră ca membri; că în tactica sa este înto-

vărăşit cu partidele jidoveşti, socialist şi comunist, vrăjmaş României; că este condus de jidăniţi, în slujba băncilor jidoveşti şi susţinut de Jidani.

Partidul naţional-ţărănesc aşa dar nu e naţional pentrucă nu e ţărănesc; şi nu e ţărănesc pentrucă nu e naţional.

Constată în faţa acestei triste situaţii a partidelor că L. A. N. C. îndeplineşte o funcţie necesară, cea mai înaltă în politica Statului românesc — de rezistenţă faţă de străini, de acţiune naţională activă, de control permanent — şi pretinde să fie respectată şi susţinută de toţi Românii, ca să-şi îndeplinească misiunea sa istorică, în interesul neamului, mai presus de partide.

A face dreptate ţărănimei muncitoare româneşti şi creştine faţă de Jidanii speculatori şi jefuitori ai muncii sale productive şi care tind să o robească ridicându-se ca o pătură conducătoare a destinelor ei şi falsificându-i cultura — a restabili astfel naţia românească, în toate drepturile sale fireşti de stăpânire deplină a pământului României prin eliminarea Jidanilor — aceasta este misiunea istorică a L. A. N. C care este cu adevărat, organizaţia politică a ţărănimei condusă de Români nejidoviţi apărând interesul ţăranilor şi în care Jidanii nu intră.

Protestează dar cu indignare, contra abuzurilor prin care L. A. N. C este prigonită de toate guvernele, — şi în deosebi contra alegerilor generale nelegiuite dela 1927, în care reprezentanţii săi anume au fost excluşi samavolnic din adunările legiuitoare de către guvernul Partidului Naţional-Liberal înfrăţit cu Jidanii. *Protestează şi contra ultimei prigoniri a L. A. N. C. de către guvernul Naţ. Lib.* in terzicându-i parastasul din Sfânta Mitropolie şi manifestaţia sa paşnică şi legală pe străzile Iaşului, atunci când Jidanii sunt admişi să defileze cu steagurile alb albastru şi steaua lui David provocatoare a resentimentelor noastre legitime, cum s'a întâmplat la Chişinău.

Cere respectuos Inaltei Regenţe să grăbească limpezirea situaţiei politice prin formarea unui guvern cu autoritate, care să facă alegeri cinstite şi ca pe viitor să se dea satisfacţia urgentă intereselor româneşti, compromise de guvernarea de până acum a partidelor.

Să trăiască Liga Apărării Naţionale Creştine, una şi indisolubilă, să trăiască România Românilor.

Preşedintele Marei Adunări Naţionale
A. C. CUZA

P. S. S. Episcopul de Roman L. Triteanu şi iudaizarea Moldovei

Reproducem după Monitorul Oficial, Partea III. Desbateri Parlamentare, No. 48 din 4 Maiu 1928, un fragment din cuvântarea, ţinută la discuţia legii cultelor în şedinţa Senatului din 23 Martie 1928, din care fragment rezultă un curaj civic şi înţelegere a problemii, cum din nenorocire nu am întâlnit la ceilalţi înalţi prelaţi când, desbătându-se legea cultelor în atingere cu ritul mozaic, ar fi avut datoria înaltele feţe bisericeşti să trateze chestiunea jidovească bine înţeles *sine ira et studio*, dar nici de cum să o treacă cu tăcerea întrebuinţând aceà timidă diplomaţie comodă care numai vremelnic poate ascunde o realitate tot mai îngrijorătoare pentru viitorul naţiei noastre.

„Infrăţirea Românească" mulţumeşte cu smerenie pe această cale P. S. S. Episcopului Lucian Triteanu pentru adevărurile spuse, doreşte ca P. S. S. să aprofundeze mai mult problema sub toate aspectele pentru ca la altă ocazie să denunţe opiniei publice româneşti mai pe larg, mai tăios şi mai amănunţit toată întinderea pericolului jidovesc; iar în ce priveşte atitudinea viitoare a celorlalţi înalţi prelaţi, senatori de drept în Parlamentul României, faţă de problema jidovească, revista noastră îşi exprimă nădejdea, întemeiată pe dreptatea unei cauze naţionale şi creştine, că slujitorii Altarului, cu cât stau mai sus pe scara ierarhiei bisericeşti cu atât mai mult vor simţi îndemnul patriotic şi creştin, să ia poziţia în contra unui duşman, care subminează Biserica, Tronul şi puterile fiinţei noastre etnice.

„D-lor senatori, îmi daţi voe ca, în legătură cu discuţiunea acestei legi, să deschid o paranteză, în care să tratez o chestiune de cea mai mare importanţă pentru viaţa Statului nostru. Proectul de lege voind să execute o dispoziţiune a constituţiunii, prin care poporul evreesc din cuprinsul ţării româneşti a fost investit cu toate drepturile civile şi politice, a recunoscut cultul mozaic între cultele istorice şi i-a dat dreptul ca să se organizeze după un statut unitar.

Natural, intenţiunea legislatorului a fost una dintre cele mai frumoase, dar problema este una dintre cele mai grele. Problema organizării acestui cult şi greutatea rezolvării ei nu stă în diversitatea riturilor cari sunt în interiorul cultului mozaic, ci stă în sufletul complect şi plin de antiteză ale acestui popor de o vechime de mai multeori milenare. Intenţiunea legislatorului a fost ca, calităţile alese al poporului evreesc să le canalizeze, să le statorniceascä şi să le pună în serviciul ţării şi al societăţii. Nu ştiu dacă-i va succede, căci precum v'am spus, sufletul acestui popor este plin de antiteze. S'ar părea că este cel mai credincios, că este cel mai devotat Dumnezeului căruia i se închină, dar în aceeaş vreme este cel mai străin de creaţiunea lui Dumnezeu.

Nimenea nu poate iubi pe Dumnezeu, dacă ureşte pe fratele său. Poporul acesta este cel mai idealist, urmăreşte scop infinit; în acelaş timp însă, este cel mai materialist dintre toate popoarele. Poporul acesta este cel mai solidar faţă de orice atac extern, dar este cel mai învrăjbit în familia sa proprie, între ei. Poporul acesta, al cărui cult se bazează între alte — după cum ne-a spus colegul nostru — pe Tora, pe slujbe şi pe milostenii, este cel mai egoist popor. Poporul acesta, de care istoria biblică ne-a învăţat şi ne învaţă, că a petrecut 40 de ani în pustiu, după ce a scăpat din robia Egiptului — 40 de ani, ca să piară generaţia, căci începuse a cârti contra lui Moise şi-a regreta cărnurile Faraonului – poporul acesta nici astăzi nu s'a fixat şi este încă rătăcitor. Poporul acesta şi acum încă aşteaptă pe Mesia cel promis de prooroci, dar îl aşteaptă în chipul unui Macabeu războinic, care să desfiinţeze tronurile şi toate împărăţiile şi să-l facă stăpân a lumii ca odinioară!

Domnilor, eu, din îndurarea lui Dumnezeu şi prin voinţa naţională, exprimate prin marele colegiu electoral, am fost trimis în scaunul episcopesc dela Roman, pe care au stat atâţi glorioşi ierarchi a bisericii ortodoxe române şi fără voia mea am ajuns să fiu într'o legătură continuă şi în relaţiuni bune cu mulţi dintre fiii intelectuali ai acestui popor.

După pacea dela Adrianopol din 1829, s'au deschis graniţele acestei ţări; dupăce prin trecătorile munţilor şi prin porturile mărilor şi prin vămile văzduhului a străbătut în ţară capitalul străin, cu întreg cortegiul lui, cu comerţul, cu schimbul de mărfuri, cu zărăfia, cu dugheana şi bocceaua, viaţa patriarhală, viaţa

poporului nostru agricultor a dispărut ca prin minune; s'a dus frumuseţea vieţii agronomice cu clasele ei, poporul muncitor şi boierul cheltuitor; iar astăzi ori în cotro ne îndreptăm privirea nu vedem de cât jale şi pustiu. De târgurile noastre ce să mai spun? Şi Iaşii şi Focşanii, Băcăul ca şi Romanul, Târgu Frumos ca şi Paşcanii, Băceştii ca şi Moineştii, toate au aceeaş înfăţişare! Dacă a-i lega la ochi pe un Francez sau pe un American şi l-ai aduce cu aeroplanul în ţara noastră şi l-ai deslega la ochi la un astfel de târg şi i ai zice: „Ei amice în ce ţară te afli?" Ar răspunde! „în Lemberg sau într'alt oraş din Galiţia." Nici să ghicească n'ar putea că se află în Moldova lui Ştefan cel Mare! (Aplauze).

Eu d-lor, v'am spus dela început că în toate expunerile mele voi fi de o sinceritate absolută.

D. Elly Berkovitz: Acestea nu mai sunt vorbe pentru timpurile de astăzi.

P. S. S. Episcopul de Roman, Lucian Triteanu: Acestea sunt simple constatări, eu nu fac imputări. In târgurile noastre, dacă vrei să ai ce mânca Sâmbătă, trebue să te îngrijeşti de Vineri. Dela trebuinţele cele mici, până la cele mari, nu se poate face nimic fără intervenţia misitului (intermediarului jidan).

Ne oprim aici cu reproducerea din discursul P. S. S. Episcopului L. Triteanu; şi aducem la cunoştinţa înalţilor prelaţi cari au trecut sub tăcere acţiunea Jidanilor faţă de creştinism, când s'a discutat legea cultelor, următoarea mărturisire, făcută de Jidanul Bernard Lazare, reprodusă de Roger Lambelin în cartea sa intitulată, *Les Victoires d'Israel*, apărută în 1928 pag. 222. Iată ce spune unul din rasa lor, care de sigur îşi cunoaşte consingenii mai bine ca toţi politicianii jidăniţi ai României actuale:

„Jidanul este şi un constructor; mândru, ambiţios, autoritar, el caută să aducă totul de partea lui. El nu se mulţumeşte să descreştineze, el iudaizează; el distruge credinţa catolică sau protestantă, el provoacă mai întâi indiferenţa, dar impune acelora, cărora le ruinează credinţa, impune concepţia lui despre lume, morală şi viaţă. El lucrează la opera lui seculară: nimicirea religiei lui Christos."

Faţă de această preţioasă dar şi îngrijorătoare mărturisire, reprezentanţii bisericilor noastre naţionale şi senatori de drept ai ţării întregite, au datoria nu numai să mediteze ci şi să intensifice acţiunea de fortificare a creştinismului şi de desvoltare a simţului românesc în sinul statului, creat cu atâtea jertfe.

„Infrăţirea Românească".

Jidanii şi alcoolismul[1])

Alcoolismul e o intoxicaţie mortală, — atât prin ea însăşi — cât, mai ales, prin consecinţa ei fatală, Tuberculosa.

Această intoxicaţie pustieşte Ţara românească, în regiunile invadate de Jidani.

Or, Românii nu au, din naştere, — ca Naţiile Germane şi Slave, — o impulsie pătimaşă să bea alcool.

Intr'adevăr, până în secolul trecut, — când a avut loc invazia Jidanilor, — dezastrele ucigătoare, pricinuite de Alcoolism, erau aproape necunoscute pe meleagurile româneşti.

Dar, odată cu năvălirea hoardelor galiţiene, s'a ivit în Ţară şi îngrozitorul flagel social, care astăzi e pe cale să ne stârpească Neamul.

Influenţa Talmudului.

Talmudul opreşte pe Jidani să bea alcool.

O simplă prescripţie religioasă a fost deajuns, ca să împiedice un popor întreg de degeneraţi să devie beţiv.

Ea l-a cruţat de exterminare prin Alcoolism, — şi fără de dânsa, intoxicarea fatală ar fi fost inevitabilă, tocmai din pricina degenerării.

Acest fapt incontestabil arată că Religiile au o mare putere educătoare asupra Voinţei.

El mai demonstrează că, cu drept cuvânt, pătimaşii sunt responsabili de crimele lor, — din momentul ce, subt influenţa unei porunci, ei se pot abţine d'a face rău.

Jidanii otrăvitori.

Dar, dacă Jidanii nu-s beţivi, ei otrăvesc prin alcool pe Creştinii, ce au avut neghiobia să-i primească şi să-i nutrească în ţările lor. Intr'adevăr, pretutindeni unde se pripăşesc, ei încep prin a înfiinţa cârciumi clandestine, prin care obişnuesc pe băştinaşi să bea; apoi după ce îi tâmpesc, ei îi despoaie de tot avutul şi sfârşesc prin a-i ucide.

Astfel, prin Alcoolism, ei îndeplinesc infernala poruncă talmudică: Tob şebegoim harog.

Exterminarea naţiei.

Prin urmare Alcoolismul, — şi corolarul său Tuberculosa, — cauzează, în mod fatal, moartea beţivului şi a progeniturii lui, — şi o realizează subt multiple şi diferite decoruri tragice.

El e cel mai eficace instrument omorîtor de Oameni, — de care a profitat Spiritul diavolesc al Jidanului, pentru ca să poată stinge, pe tăcute şi încetul cu încetul, Naţia românească.

Se ştie, de altfel, că Alcoolul a exterminat pe indigenii din America de nord şi de sud, — pe cei din Oceania, — şi acum el face ravagii spăimântătoare printre negrii din Africa.

O asemenea soartă ne aşteaptă şi pe noi, — dacă nu reacţionăm, prin măsuri drastice, care să pue stavilă prăpădului.

Iată un exemplu înspăimântător, luat din cartea lui Verax: „La Roumanie et les Juifs". Şi asemenea exemple se numără, astăzi cu sutele de mii, — dacă nu cu milioanele, — în Maramureş, în Bucovina, în Basarabia, în Moldova, în Ardeal... provincii ce-s decimate de Jidani, prin unealta lor ucigătoare, Alcoolismul.

„In Darabani, — târg ce nu conţine mai mult de 400 familii creştine, — se află 42 de cârciumi, toate ţinute de Jidani.

Consumatorii de spirtoase nu sunt decât Românii. Prin urmare, pentru 10 familii, există câte o cârciumă...

E uşor de înţeles, starea în care aceste numeroase cârciumi au adus pe Ţăranii din Darabani.

In toată comuna, nu sunt nici zece plugari, având plugul lor propriu.

Şi — după cum va putea să se convingă orice observator imparţial, — această mizerie e cauzată numai şi numai de aviditatea şi de lipsa de scrupul a Jidanilor din târg".

Şi Verax: adaogă:

„Aceşti Jidani au introdus Alcoolismul, pe care îl întreţin prin nenumărate cârciumi. Ei otrăvesc populaţia, cu băuturile lor falsificate, — pentru ca, în urmă s'o jefuiască.

Fiind siliţi să locuiască în cocioabe infecte, sau în găuri scobite în pământ (bordeie), bieţii Români văd

[1]) Din studiul dlui profesor dela Universitatea din Bucureşti, Dr. N. C. Paulescu, intitulat „Jidanii şi alcoolismul" am reprodus câte-va fragmente luminoase, pentru ca ori-ce Român conştient să înţeleagă ce înseamnă Jidanii pentru naţia românească. Redacţia.

că copiii lor pier în masă, la cea mai mică boală.

Ei sunt insuficient îmbrăcaţi şi trebuesc să se mulţumească cu o hrană nesănătoasă şi neîndestulătoare.

Iar organismele lor, slăbite, nu mai pot rezista boalelor, la care ei sunt continuu expuşi"[1].

Aceeaş soartă o au Românii, pretutindeni unde se puiesc Jidanii.

„Se ştie că Maramureşul e o provincie muntoasă, cu foarte puţine terenuri agricole, — ce e în continuă criză de grâu şi de porumb.

Aprovizionarea, — nu numai că e anevoioasă, — dar se află în stăpânirea unui stol de lăcuste flămânde, pripăşite de peste hotare, ca să exploateze mizeria şi suferinţele unui popor, ce se prăpădeşte.

Intreg comerţul cu alimente: grâu, secară, porumb, vite, e în mâinile Ovreilor galiţieni, — cari s'au înmulţit, în ultimul timp, într'atâta, încât ameninţă să întreacă numericeşte populaţia băştinaşă a Românilor maramureşeni...

Dar, ceea ce e şi mai trist, e faptul că aceşti Străini aduc, cu ei, marea primejdie a Alcoolismului, pe care îl încuibează la sate.

Fiecare casă a Jidanilor, dela ţară, e o crâşmă, — fie cu licenţă, fie clandestină.

Ba, chiar cei ce vând alcoolul într'ascuns, au mai mare trecere în ochii Ţăranilor, — cărora le spun că rachiul lor e mai bun, fiind adus din Străinătate.

Astfel, — pe lângă foamete şi mizerie, — cele mai mari ravagii le face, în rândurile populaţiei româneşti din Maramureş, Alcoolul, — într'ucât Ţăranii se dedau la beţie şi sunt imitaţi de femei şi de copii"[2].

Şi un fost Ministru, — Dl Vintilă Brătianu, — a confirmat, în Parlament, aceste grozăvii:

„Acum doi ani, am avut ocazia să trec prin Maramureş.

Ţăranul, — care de obiceiu se duce să lucreze în pădure, — îşi angajează munca la cârciumă, încă de cu iarnă, — şi, după campania de lucru, se întoarce acasă, cu banii luaţi dinainte de Cămătarul, ce l-a ameţit cu băutura.

Acolo, unde numărul cârciumelor e atât de mare în fiecare Sat, — şi unde Cârciumarul e şi Cămătarul Satului, — toată producţia Săteanului, până şi laptele şi ouăle, sunt angajate de mai înainte, — aşa că el ajunge să nu mai aibă nici măcar hrană pentru familia lui, de oare-ce totul e luat anticipat, pentru băutură"[1]

[1] Verax: — La Roumanie et les Juifs, 1903, p. 286 şi 326-27.

[2] Universul. — 15. VII. 1925.

E deci cert că Poporul nostru e grav atins de o boală mortală, ce i-a fost inoculată de Jidani.

Intr'adevăr, Alcoolismul e rezultatul unui atentat împotriva vieţii Neamului românesc, — pus la cale de multă vreme de Ovrei, — cari l-au chibzuit cu multă iscusinţă, — l-au organizat cu deamănuntul, — şi l-au aplicat cu o viclenie satanică.

[1] Monitorul oficial. — 5. VIII. 1926, p. 407.

El e cea mai grozavă armă de cucerire a acestei infame rase blestemate, — care vrea să ne extermine, ca să ne ia locul.

Şi e extrem de dureros când ştii, — fiind medic, — că această boală n'are remediu.

Intrăm în vacanţă?

M'a întrebat un prieten dacă nu intră şi „Infrăţirea Românească" în Vacanţă; dacă nu încetinim şi noi acţiunea noastră în lunile de vară, aparând mai rar sau chiar de loc până la toamnă. I-am răspuns: noi nu avem vacanţă.

Vacanţa în publicistică este tactica revistelor fără vlagă, pentru-că nu au o ţintă precisă nici nu simt dreptatea unei cauze, ce se confundă cu însăşi condiţiile de viaţă ale naţiunii. Suferinţa poporului român, ajuns sub jugul puterii jidoveşti, nu are clipe de răgaz; deci, nici noi care îi strigăm durerea, nu ne putem îngădui pauze de vacanţă.

De ce să intrăm în Vacanţă? pentru a ne reface finanţele realizând oare care economii? Nu avem nevoe. In această vreme, când atâtea publicaţii periodice apar şi dispar, noi stăm în picioare cu mândria independenţii asigurate.

Ne bucurăm tot mai larg de preţiosul sprijin al abonaţilor noştri: putem trăi şi în zilele de vară, atât de grele, pentru publicistica mercenară, lipsită de ideal şi deci de puterea magică a convingerii.

Şi chiar dacă am trece prin greutăţi materile, instinctul autohton ne mână la luptă spre a le învinge acum, când sub ochii nostri creşte tot mai apăsătoare forţa Iudaismului ucigător de neam.

Vacanţă? Da, pentru înbuibaţii partidelor politice; pentru înbogăţiţii de răsboiu din mizeria obştească; pentru slugile jidoveşti îngrăşate cu fărămituri dela banchetul copios al neamului lui Israel, aruncate cu dispreţul cuvenit goimului venal şi trădător al intereselor naţiei lui; pentru mituitori, cari au făcut afaceri şi mituiţii cari la olaltă îngroapă zilnic prestigiul statului român.

In Vacanţa acestor serii indivizi, noi nu pregetăm a face apel la toţi Românii de toate vârstele să lase măruntele neînţelegeri şi interese personale, şi să formeze zidul solidarităţii naţionale în faţa primejdiei ce ne ameninţă. Mai ales chemăm la luptă tineretul, căruia îi spunem: în situaţia gravă de astăzi, aduceţi-vă aminte pentru voi şi urmaşii voştri, de înţelepciunea cuvântului din bătrâni: *cum vă aşterneţi aşa veţi dormi.*

Pe noi ne munceşte în fiecare zi, în orice oră liberă, gândul că trebue să facem opinie publică, să trezim pe cei indiferenţi, să luminăm pe cei neştiutori, să convertim pe rătăciţi, să îndrumăm şi să îndreptăm până vom ridica întreg sufletul naţiei — ca al unui singur om — la înălţimea marei lupte ce ne aşteaptă.

Noi avem de împlinit un apostolat.

Apostolatul nu se face cu pauze de Vacanţă.

I. C. CĂTUNEANU

O gazetă săptămânală a L. A. N. C. cerută tot mai stăruitor

In No. 12 din 15 Aprilie a. c. am anunţat, că ni se cere din multe părţi scoaterea unei gazete săptămânale, ca organ de publicitate al L. A. N. C., iar noi cei din jurul „Infrăţirii Româneşti" puşi şi aşa în serviciul poporului românesc, suntem gata a satisface această cerere justă. Pentru ca să ne orientăm asupra posibilităţii de existenţă a unei gazete săptămânale, am cerut la rândul nostru, celor ce simt nevoia unei astfel de publicaţii să ne scrie, câte abonamente ne-ar putea asigura printre cunoscuţii D-lor.

Răspunsurile ne vin mai grabnic de cum gândeam noi. In cele ur-

mătoare vom reproduce câteva din aceste răspunsuri.

1. Vrednicul Român din Bologa, fratele Ioan Potra, scriitor la revista noastră şi un gospodar neîntrecut pe terenul cooperaţiei ne-a spus că ne garantează 50 de abonamente la Gazeta săptămânală ce voim s'o scoatem, şi să grăbim cu scoaterea ei.

2. Fratele Simion Tonea comerciant din Tiha Bârgăului din jud. Năsăud ne scrie: *„Aflând în preţioasa noastră Revistă, despre apariţia unei foi a L. A. N. C. săptămânale, Vă rog a mă număra şi pe mine între care o doresc şi începând cu No. 1 să mă consideraţi abonat. Rămân în aşteptarea preţiosului jurnal aducător de veşti şi îndemn la luptă.“*

Ne asigură că ne va câştiga abonaţi.

3. Din Suceava, Bucovina ne scrie fratele Gh. Cârlan cele ce urmează:

„Am distinsa onoare a vă comunica, că sunt de părere ca să mai scoateţi o gazetă săptămânală şi a mă considera chiar ca abonat, trimiţându-mi chiar primul număr, iar eu mă oblig a achita imediat abonamentul, şi afară de aceea sper că voi abona încă cel puţin 10 buni Români.“

4. Dela un bun prieten şi înflăcărat ostaş al mişcării naţionaliste creştine din Jud. Năsăud, primim o scrisoare mai lungă prin care ne cere să scoatem o gazetă zilnică. — Şi pentru ca să arătăm Onor. cetitori, cum îşi închipue stimatul nostru amic scoaterea unei astfel de gazete şi mijloacele de susţinere, reproducem fragmentar scrisoarea primită:

„Referitor la editura unei gazete îmi iau îndrăsneala a vă aşterne şi sincera mea părere, spre dreaptă judecare şi eventuală conformare.“

„Această chestiune fiind o întrebare de existenţă a întregii mişcări ligiste, e şi un imperativ categoric, de a fi cât mai în grabă realizată.“

„Bine înţeles, nici nu poate fi vorba numai de scoaterea unei gazete săptămânale, dacă nu cumva pentru popor, într'u acoperirea unei lipse ardente, resimţită greu încă dela începutul mişcării.“

„La tot cazul, în discuţie nu poate intra, decât răsărirea fie chiar din pământ a unui cotidian, sub îndrumarea directă a conducerii centrale.“

„De geaba toată însufleţirea dacă lipseşte rutina politică şi cu deosebire simţul real de analiză a componenţilor unei mişcări.“

„Ca unul ce fac de 20 ani politică, ajuns prin merite proprii în conducerea unui partid, ziceam atunci: faceţi tot posibilul şi-l aşezaţi în tablou, faceţi imposibilul şi siliţi elementele să nu vă compromiteţi, să nu daţi de râpă întreaga mişcare.“

„Ingropând pe toţi dezertorii jidovişti, poporul nu va şti nimic, nu va despera şi nici votul lui nu va îngrăşa paraziţi jidoviţi.“

„Fără presă zilnică, o victorie politică nu se poate închipui.“

„Am auzit, acum după publicarea regulată a celor ce şi-au achitat abonamentul, nu odată, ci de nenumărate ori, pe unul sau altul zicând: *trebue să plătesc, căci văd, toată lumea plăteşte. — trebue să mă abonez — trebue să fie lucru serios. când văd atâtea capete luminate, atâţi oameni mari printre abonaţi.*“

„Ori care general vrednic, înainte de a-şi arunca soldaţii la asaltul definitiv, face proba de foc, botezul de sânge, cu deosebire când sunt recruţi.“

„De ce nu încearcă generalii Ligii, cu comandanţii şi cu soldaţii de sub ordine?“

„Şi dacă Dl profesor Cătuneanu, pe lângă enormele jertfe făcute, ar mai face şi pe aceea, să colinde ţara, toată vara, pe la băncile creştine şi romêne, pe la particulari bogaţi etc., sunt sigur că ar aduna nu odată ci de două ori capitalul necesar, aşa încât în toamnă s'ar putea cumpăra o tipografie, foarte eftină (din străinătate) fie chiar şi veche şi celelalte necesare pentru editarea unei gazete — şi acest lucru l-ar mai putea face, încă unul sau doi conducători, ce inspiră respect oricui, când stă de vorbă.“

„Câţi vor fi din aceia care nu vor pretinde nimic şi se vor înşira între acţionari, bine înţeles toţi vor pretinde ca administraţia să fie în mânile Dlui prof. Cătuneanu.

„Iată eu deşi nu cer absolut nimic şi nici un primesc în schimb, subscriu şi vărs din sărăcia mea 5000 Lei, pentru această societate.“

„O acţie să fie de cel puţin 1000 Lei şi să fie încassată de însuş Dl profesor Cătuneanu.“

„Va fi o muncă grea, o muncă migăloasă, la nici nu caz o degradare şi va fi încununată cu răsplată vecinică, dacă nu a celor de astăzi, la tot cazul, a generaţiilor viitoare şi a Celui de Sus.“

„Care intelectual, care bancă creştină şi românească, care meseriaş, industriaş sau proprietar va avea obrazul să refuze pe Dl prof. Cătuneanu când D sa personal le va cere banul? Cred foarte, dar foarte puţini.“

„Convingerea mea de proroc e, că fără cotidian numai diminua poate şi chestiunea Jidanilor şi a jidăniţilor.“

Iată iubite cititor felul cum înţeleg, *cei curaţi cu inima*, să se poarte lupta pornită contra duşmanului neîmpăcat, şi neînblânzit al creştinătăţii în general, şi al Românilor în special! *Jidanii.*

Grăbiţi deci, toţi cei cu iubire de neam şi lege a vă anunţa atât în şirul luptătorilor, cât şi în rândurile contribuabililor pentru adunarea fondului bănesc de iniţiativă.

Pericolul jidănesc ne ameninţă!
Nu mai e timp de aşteptat!

ŞT. PENEŞ.

Din activitatea L. A. N. C. din Jud. Cluj

Bologa, 10 Iunie 1928. Răspunzând unei invitări mai vechi primite dela dl Ioan Potra primarul şi preşedintele cooperativei Bologana, dl Prof. I. C. Cătuneanu însoţit de dnii Şt. Peneş, V. Lupaş, M. Ciungariu, Dr. L. Grapini, I. Codreanu, T. Dumbravă şi alţii, fruntaşi ai Ligii, s'a prezentat în comuna Bologa — unică în felul ei în toată România Mare, şi demnă de imitat de oricare comună — pentru a participa la Adunarea Generală a Cooperativei.

Dl Potra, cu numeroşi consăteni au aşteptat pe oaspeţi în gară, dorindu-le Bun sosit. Răspunde scurt dl Profesor Cătuneanu. Peste podul Săcueului (valea din Bologa) împodobit tot cu frunze de stejar, era o tablă încadrată în tricolor cu cuvintele:

„Bine-aţi Venit“ şi cu Svastica 卐 semnul de ocrotire al Cooperativei Bologana.

Adunarea s'a ţinut pe o poeniţă lângă vale, unde era ridicată o tribună de scânduri, închisă de covoare lucrate în sat, şi a fost deschisă la orele 2 p. m. de către preşed. I. Potra. După ce s'a cetit apelul nominal la care au răspuns 148 membri din 162, s'a cetit Raportul Consiliului de Administraţie, contul Bilanţ şi Profit şi Pierdere. Cooperativa la un capital de 240.000 Lei are active de 1,400.000 Lei şi a realizat un profit de 44.000 Lei, iar

la propunerea Consiliului atât dividenda cuvenită membrilor, cât şi tantiema cuvenită consiliilor şi funcţionarilor s'a adăugat la fondul de rezervă. După ce se votează bugetul, se întregeşte Consiliul de Administraţie şi de Censori, se aprobă zidirea Casei Cooperativei şi se hotăreşte înfiinţarea unei lăptării, adunarea generală se termină în uralele şi aclamaţiunile membrilor.

Dintre oaspeţi ia cuvântul, cel dintâi Şt. Peneş expert-contabil, care remarcă starea de înflorire a Bologanilor, pe urma cooperaţiei şi îndeamnă membri să fie şi în viitor solidari, uniţi şi disciplinaţi, ascultând de dl I. Potra preşed. Cooperativei. Se adresează numeroasei şi distinsei asistenţe de oaspeţi, cu rugămintea să înlesnească acestor oameni harnici şi disciplinaţi, desfacerea produselor lor de peatră, delăturând pe intermediari şi pe şperţari, care nu sunt altceva decât nişte trântori care sug agoniseala celor harnici. In comuna Bologa, prin Cooperaţie, Jidanii care aveau diferite afaceri necurate au dispărut.

Indeamnă apoi pe membri Cooperativei să înfiinţeze şi lăptăria prin care vor câştiga un nou izvor de venit.

Vorbeşte apoi protopopul Aurel Munteanu, un însufleţit luminător al poporului şi vrednic slujitor al Altarului, arătând, că cultura şi cooperaţia sunt două binefaceri, pentru oricine le cultivă cu sirguinţă şi cu credinţă. Insuşi a înfiinţat coopeerative şi ţinut numeroase conferinţe pentru luminarea poporului şi îndreptarea lui pe calea progresului şi a bunei stări. Acolo unde Cooperaţia şi cultura pătrund, Jidanii pleacă, ca duşi de vânt.

Laudă activitatea Cooperativei „Bologana“, şi înţeleapta conducere a preşedintelui ei Ioan Potra, şi îndeamnă pe Bologani să fie şi pe viitor solidari şi uniţi, căci *Unirea face puterea*!

Urmează la cuvânt Dr. Caba asistent la Clinica Medicală din Cluj, ca reprezentant al „Astrei“ secţia medicală. Admiră ce a văzut în Bologa, ca rezultat al cooperaţiei şi îndeamnă pe săteni la solidaritate şi la respectul conducătorilor.

Dl Controlor Mărcuş tot din partea „Astrei“ secţia economică vorbeşte despre necesitatea Românilor de a pune stăpânire pe comerţul şi pe meseriile din România, care sunt două fortăreţe puternice rămase în mâna streinilor (n'a vrut să spună a Jidanilor); căci numai după ce vom cuceri şi aceste fortăreţe vom fi stăpâni în România. Spune ce a făcut „Astra“ pe teren economic. A adus nişte cărticele despre Cooperaţie, iar deseară va face proecţiuni de schiopticon, despre Cooperaţie, despre tuberculoză şi sifilis.

Dr. Paşca directorul spitalului din Huedin, un bun Român şi cu multă inimă pentru nevoile ţăranului nostru, a venit împreună cu ceilalţi oaspeţi să se bucure, de bucuria Bologanilor pe care îi laudă pentru munca şi solidaritatea lor. Aminteşte de virtutea oştilor Romane care aveau în Bologa un castru numit *„Reculum“* îndemnând pe Bologani la cultivarea aceloraşi virtuţi pentru apărarea gliei şi a drepturilor.

Ing. Creţeanu din Centrala Cooperativelor Bucureşti, aduce salutul Centralei. Explică cum s'a format cooperaţia, ca puncte de trecere între interesele capitaliste şi cele muncitoreşti, şi cum s'au introdus la Români obştiile săteşti, băncile populare şi cooperativele de consum şi de producţie, — care au alungat pe Greci şi Jidovii cămătari şi hrăpăreţi,

I. C. Cătuneanu prof. univ. şi preşed. al L. A. N. C. jud. Cluj, mulţumeşte dlui Potra pentru invitarea trimisă, şi expune pe larg şi cu dovezi că Neamul Românesc este ameninţat să fie cotropit de Jidani, — care este un popor cu suflet deosebit — neasimilabil — se strecoară neobservat cu zdren-

Prin acest semn vom învinge!

Deviza noastră este:
Hristos! Regele! Naţiunea!

„Cine nu e cu mine, este contra mea“
a zis Iisus Hristos.

Fraţi Români!

Ţara Românească e în mare primejdie. *Jidanii ajutaţi de Românii jidoviţi şi de partidele politice, unelte ale Jidanilor, primejduesc viitorul Ţării şi al Neamului.*

Jidanii şi uneltele lor pun stăpânire pe toate bogăţiile şi pe toată puterea Ţării, iar *Românul sărăceşte şi ajunge iarăş iobag batjocorit al străinului.*

Numai banul jidovesc deschide toate uşile; Românul înzadar bate la toate porţile, dreptate nu i se face.

Jidanii vreau să dărâme sfânta noastră biserică şi legea creştinească.

Ne-ar blestema şi strămoşii-martiri şi generaţiile viitoare, dacă am privi cu mânile încrucişate la această fărădelege.

Fraţi Români!

România trebuie să fie a Românilor!

România nu poate să fie a Românilor, dacă — pe calea legii şi a dreptăţii — nu vom scoate pe Jidani din Ţară şi nu vom pedepsi pe cei jidoviţi, cari răspândesc corupţia şi necinstea.

Liga Apărării Naţionale Creştine în frunte cu marele Român, dl Profesor **Alexandru C. Cuza** a jurat să scape Ţara de Jidani şi să apere credinţa noastră străbună; să facă dreptate Românului.

Ceasul a sunat. Lupta a început. Veniţi cu toţii sub steagurile cu „Svastica“ ale L. A. N. C.; *Votaţi numai candidaţii L. A. N. C. la toate alegerile!*

Semnul nostru va fi acesta: ▬▬ (*linia culcată*).

Cu Dumnezeu înainte!

Liga Apărării Naţionale Creştine.

Români luaţi aminte că:

Suedia şi Norvegia are un jidan la 7500 locuitori: Spania 1 jidan la 6200; Anglia 1 jidan la 800; Franţa 1 jidan la 450; Belgia 1 jidan la 420; Serbia 1 jidan la 120; Italia 1 jidan la 80; Bulgaria 1 jidan la 78; Rusia 1 jidan la 76; Germania 1 jidan la 63; Austria 1 jidan la 23; Turcia 1 jidan la 21; Ungaria 1 jidan la 16; Polonia 1 jidan la 13; *iar România are 1 jidan la 7 locuitori.*

Români întrebaţi-vă:

Câte firme adevărat româneşti vedeţi la prăvăliile şi atelierele din oraşele Ardealului, Bucovinei, Basarabiei şi Moldovei?

Câţi avocaţi adevărat Români întâlniţi în barourile din Bucureşti, Iaşi, Cernăuţi, Cluj, Chişinău, Oradea, Timişoara, Arad şi Galaţi?

Câţi medici şi câte farmacii, aparţinând adevăraţilor Români, îngrijesc de sănătatea noastră şi vând medicamente pe tot coprinsul României Mari?

Câţi cârciumari vă otrăvesc sănătatea cu alcool; şi câţi din ei sunt Jidani?

Câte fabrici de spirt sunt în România Mare şi cine le stăpâneşte?

Creştini!

Câţi jidani sunt slugi la creştini? Câţi jidani sunt tăetori de lemne în păduri, sau lucrători în băi (mine)? Câţi jidani sunt măturători de străzi şi altele?

Frate Române, răspândeşte mai departe adevărul ca şi noi! cei din Liga Apărării Naţionale Creştine 卐

Cumpăraţi dela creştini; nici un ac dela Jidan!

[...]ele în spate, acaparează bogăţiile [ţă]rii şi voeşte să ne robească — [n]u numai economiceşte, căci bunăstarea Jidanilor este începutul domniei lor de a pune mâna pe guvernul românesc şi pe puterea politică. Cooperaţia este arma cu care [s]e pot alunga Jidovii — fără spargere de geamuri sau de capete. — [A]duce elogii primarului I. Potra [pe]ntru ideia de a realiza prin cooperative alungarea Jidanilor din Bologa; amintind, că dacă în fiecare [sa]t din Maramureş am avea un Ioan [Po]tra, atunci poporul românesc nu [ar] fi ameninţat de cotropirea jidovească. Indeamnă pe I. Potra să [ducă] cuvântul cooperaţiei în toate [sa]tele din plasă şi judeţ pentruca bogăţiile acestui ţinut să rămână în mânile Românilor.

Preotul Dtru Şuta, de curând ales în Bologa, laudă activitatea Cooperativei şi spune că numai prin bună înţelegere şi unire se pot ajunge rezultate frumoase.

Dr Liciniu Grapini medic şi fruntaş al L. A. N. C. aduce salutul Ligii organizaţia Ciucea şi menţionează activitatea cooperativei „Bologana" care are ca simbol ocrotitor Svastica 卐. Această cooperativă prin activitatea ei a ajuns să fie cunoscută şi să uimească atât Bucureştiul cât şi streinătatea.

Insp. Ilie Codreanu, îndrumătorul şi binevoitorul tuturor cooperativelor din Ardeal, recomandă adunării pe dl Insp. General Olimpiu Enescu care este fiul marelui Cooperator Fotin Enescu, şi un sprijinitor al Cooperativelor.

Olimpiu Enescu insp. general al cooperativelor, aducând salutul Centralei şi al dlui dir. general Cercel, spune că Centrala nu şi-a putut face pe deplin datoria faţă de cooperativa Bologana, dar o asigură că pe viitor va face mai mult.

Haralamb Ionescu, liferant de pavele de granit, care plăteşte cuburile de peatră cu 10 Lei le vinde cu 20 Lei primăriei Bucureşti, spune că alăturea de primarul Dr. Costinescu al Bucureştiului au delăturat pe Jidani şi pe sperţari dela livrare (Dar d-lui ce este? N. R.)

La urmă Ioan Potra preşed. Cooperativei „Bologana" spune că nu merită atâtea laude ce i s'au adus. El munceşte ca fiecare membru al Cooperativei sau ca un ziler, scoţând şi cioplind peatră de granit. Arată, că cooperativa a avut şi are şi de prezent o sumedenie de greutăţi, dintre care cea mai greu de învins este *sperţul sau mita.* Aduce un exemplu din oraşul Turda căruia îi trebuia 125 vagoane de peatră, unde a primit comanda Jidanul Lenghel Samu, primăria respingând oferta mai eftină a „Bologanei" sub motiv că peatra lor e prea tare şi se tocesc copitele dobitoacelor (perciunate N. R). La Bucureşti nu se poate intra în Ministere fără bacşişul dat portarului.

Mulţumeşte tuturor oaspeţilor şi îndeosebi dlui Prof. Univ. I. C. Cătuneanu pentru cinstea făcută comunei Bologa şi închide adunarea în uralele întregii asistenţe.

Urmează dansul căluşerilor, apoi o excursiune la B'serica de granit, în lucrare, a com. Bologa — biserica cu svasticele pe turn, lucrate în peatră —, la o carieră de granit, la Cetatea din timpul Turcilor. Seara s'a făcut o fotografie a întregei asistenţe, a urmat apoi jos şi o cină comună, dată membrilor şi oaspeţilor. S'au ţinut toaste scurte, iar la urmă dl Prof. Cătuneanu a mulţumit încă odată Bologanilor, asigurându-i că îi va ajuta oricând cu cuvântul şi cu fapta şi îi va arăta drept pildă unde va merge.

CRONICAR

Actualul prim Ministru Vintilă Brătianu, şi toţi aceia cari aspiră la această înaltă demnitate sunt invitaţi de „Infrăţirea Românească“ să mediteze asupra următorului proverb:

„Alles verdirbt in der Stadt
Wo es viele Inden hat.“

(Totul se strică în oraşul care are mulţi Jidani.)

Pagina cooperatistă

Cum în această revistă s'a tratat despre cooperaţie, ca un mijloc eficace de a combate Jidovimea în economia noastră naţională, socotim potrivit a publica articolul de mai jos al unui cunoscător în materie de cooperaţie, referindu-se la experienţa trecutului, din care pot ieşi îndrumări pentru viitor.

Activitatea obştiilor tărăneşti în România mică

III.

Conform legii fiecare obştie era organizată pe baza unui act scris (statut) semnat de cel puţin 100 de săteni în faţa judecătorului de ocol, care era obligat a veni la faţa locului şi a consfinţi intemeierea obştiei.

Conducerea obştiei era încredinţată în mâna unui comitet de trei mandatari şi a unui agronom. Acesta din urmă era sufletul şi adevăratul cârmaciu al obştiei şi trebuia să aibă multă ştiinţă şi destule cunoştinţi agricole pe cari să le pue în practică în conducerea instituţiei ce i se încredinţa. Agronomi absolvenţi ai şcoalelor de agricultură erau căutaţi ca iarba de leac, pentru ca ştiinţa şi munca lor să fie puse în serviciul tinerelor instituţii cooperative.

Obştiile fiind întemeiate pe responsabilitatea solidară şi nelimitată a tuturor membrilor, luară un sbor şi un avânt neînchipuit de mare.

In primul loc instituţiile se bucurau de credit larg atât la băncile populare cât şi la casa centrală-la banca naţională — ba chiar şi la băncile particulare precum şi la marii comercianţi de maşini şi instrumente agricole.

La multe obştii s'au adus maşini: treerătoare, semănătoare, secerătoare la unele au existat chiar tractoare cu 2—3 brăzdare! Sătenii şi-au procurat pluguri bune, şi şi-au inbunătăţit rasa animalelor de muncă.

Sistemul de cultură al pământului era cât se poate de raţional; aşa precum scrie în cartea ştiinţelor agricole: sistemul rotativ. In Moldova se cultiva pe o scară întinsă trifoiul şi lucerna cari dau o producţie de nutreţ pentru vite înzecit mai mare ca fânaţele naturale.

Exportul de cereale până la războiu — şi chiar câţiva ani după războiu — a fost la înălţime. Statisticele încheiate de casa centrală a cooperativelor şi a obştiilor arată îndeajuns temeinicia arătărilor mele.

Prin obştii agricultura ţării româneşti atinsese un grad înalt de desvoltare. Produsele se vindeau în comun atât pentru consumul intern cât şi pentru export. In timpul războiului obştiile ţărăneşti au aprovizionat armatele cu grâu, ovăs şi animale. Proprietarii şi arendaşii au dat prea puţin şi cei mai mulţi n'au dat nimic pentru armată. Mulţi proprietari îşi vindeau cerealele la Ruşi, cu preţ bun şi apoi simulau — noaptea — spargeri de hambare ca apoi să pună tot ei în mişcare justiţia şi jandarmii spre a urmări pe hoţi . . . pe când obştiile şi ţăranii dădeau forţat produsele lor cu preţ maximal.

Tocmai faptul acesta a contribuit în bună măsură la *desfiinţarea obştiilor*. Căci ţăranii vâzând că *numai lor li se iau* cerealele şi vitele pe preţuri ridicole pe când proprietarii şi arendaşii fac Contrabande şi se îmbogăţesc vâzând cu ochii (a se vedea anchetele făcute de inspectorii administrativi în 1914, 1915, 1916 şi 1917 cu privire la prefecţii liberali şi contrabandele) ţărănimea toată ca un singur om s'a ridicat în 1921 şi a cerut *desfiinţarea* obştiitor, pentru motivul bine cuvântat că *cei dela putere* or să le impue preţuri maximale pe munca şi pe produsele pământului lor şi în obştie or să fie jefuiţi mai *lesne* de avutul lor decât fiecare în parte.

Incă odată mai repet: *Mare greşală s'a făcut că s'au desfiinţat obştiile.* 2216 obştii împărţite la 34 judeţe din vechiul regat vine câte 65 de obştii de fiecare judeţ. Iată 65 de şcoale de economie politică, de educaţie economică şi de *învăţământul solidarităţii* pentru populaţia cea săracă a satelor. Ce frumoasă şi înălţătoare operă socială s'a distrus.

Imi este foarte greu să dovedesc aici într'un scurt articol de revistă, ce foloase uriaşe din punct de vedere naţional s'ar fi a lus neamului nostru dacă improprietărirea se făcea în *obştie* şi nu *individual* cum s'a făcut.

Intr'o obştie ţărănească nu se putea băga nici nu picior de Jidan, după cum nu s'au băgat nici în băncile populare.

Astăzi multe din resturile de moşii dimpreună cu conacurile boereşti au încăput pe mânile Jidanilor. Să poftească ori cine să viziteze Săvenii din jud Dorohoiu şi va vedea ce picior de *Palestina* este acolo!

In multe sate s'au băgat şi Jidanii cu câte un lot la împroprietărire şi aşa că cu meşteşugul lor diavolesc ei acaparează în ascuns pământurile ţărăneşti şi le exploatează tot cu braţele plugarului sărac.

Ţăranul lăsat singur de capul lui fără nici nu îndrumător, fără nici o idee mai bună despre meseria agriculturii, *cu toată împroprietărirea*, nu aduce nici un folos nici lui, nici ţării în general. Cu toate că are lotul de 5 hectare el tot 5 găini ţine la casă; tot numai un purcel ţine legat în pripon — tot numai o văcuţă adăposteşte lângă casa lui — iar cât priveşte despre cai, boi şi oi, sunt rari sătenii aceia cari au aseminea animale. El nu ştie să crească paseri pentru a face negoţ de ouă; nu ştie a ţinea mai multe oi şi nu ştie a ţinea mai mulţi porci spre a trage din aceste animale, tot folosul ce se poate trage. Ţăranul lăsat singur nu ştie a face cultură intenzivă pentru a trăi din belşug pe 5 ha pământ.

Vom aminti aici că cele mai bine organizate şi mai bune obştii au fost obştiile din jud Brăila şi Covurluiu. Mi-aduc aminte că fiind reprezentant al federalei *„Buciumul Moldovei“* din Folticeni, au adus pentru sătenii din judeţ în 1914 peste 750 vagoane de porumb de pela obştiile din Brăila şi Covurlui. Numai din Brăila am lucrat cu peste 40 de obştii ţărăneşti. Apoi în 1915 am adus peste 1500 vagoane porumb deaseminea în 1916 până la ocuparea Brăilei de către Nemţi am adus peste 2000 vagoane porumb, grâu, ovăs şi orz.

Din acest mic amănunt se vede ce mare consumaţie şi ce simţită este nevoia de pâne într'un judeţ de munte şi tot odată se vede lămurit ce sume colosale câştigă Jidanii cari învârt comerţul de ce-

reale, sume cari ies din pungile bieţilor consumatori săraci: ţărani, muncitori, slujbaşi.

Dacă nu se desfiinţau obştiile de sigur că exportul de cereale ar fi fost cu mult mai mare şi valuta banului nostru nu ar fi căzut aşa de jos ca acum.

Dar nu numai atât. Obştiile ar fi ajuns adevărate *ferme model* de unde ţărănimea ar fi tras învăţături însemnate pentru agricultură, creşterea animalelor, a paserilor etc., etc.

Obştiile ar fi înlăturat cu totul pe neguslorul cerealist (adesea ori jidanul) şi ar fi ajuns la acea standardizare naţională la care ar fi conlucrat tot poporul plugăresc din coprinsul ţării româneşti, standardizare nu aşa cum vor s'o facă liberalii ci o standardizare cu mulţime de magazii în comune şi în gări şi ca silozuri în porturile noastre dunărene şi maritime.

Căzând obştiile a căzut şi comerţul cooperativ de vânzare în comun. Multe magazii de cereale ridicate de săteni prin sate au rămas pustii.

ILIE MIHAILESCU.

Acelaş glas din tânăra generaţie

Primim la redacţie următoarea scrisoare, cu articolul alăturat:

Mult stimate Dle Redactor,

Scriu pentru a Vă aduce mulţumirile şi omagiile ce le am faţă de Dv, şi mai ales acum când aţi dovedit din nou dragostea ce-o aveţi pentru tineretul ce urmăreşte ideale superioare preocupaţiilor de fiecare zi şi căruia ii daţi tot sprijinul.

Mi-aţi făcut cea mai mare bucurie şi aţi dat noui puteri sufletului meu care nu va inceta de-aşi iubi ţara şi de a se pune în serviciul cauzelor sale când mi-aţi publicat modestul articol în numărul Dv din 1 Iunie a. c.

M'am adresat Dv fiindcă ştiu că sunteţi singurul conducător al unei reviste puse în slujba datoriei ce o avem cu toţii, şi ca singurul organ care luptă pentru marea cauză a desrobirii politice şi economice a poporului supus unei oligarhii cu aspiraţii streine de ale norodului şi cu interese materiale ce ne aduc nouă, celor mulţi, mizeria şi pieirea.

„Infrăţirea Românească“ e adevăratul organ de presă care nu se sfieşte a spune adevărul adevărat.

Iată ce m'a facut a mă adresa numai Dv şi a nu scrie în nici o parte, în nici un alt organ care nu luptă şi nu urmăreşte marele ideal al nostru.

N'am să uit niciodată că marinimia Dv a dat prilej unui tinăr de-aşi deschide căile viitorului spre a lupta pentru legalitate şi cinste, tinăr care nu-şi va uita nicicând menirea şi datoria.

Cu smerenie vin a Vă oferi neinsemnata mea colaborare, pentruca alături de Dv să mă călesc pentru lupta în care nu peste mult voiu intra...

Ceeace scriu e isvorât din sinceritatea unui suflet tinăr, a unei inimi ce bate pentru ţara sa şi plânge la nelegiuirile ce se fac şi care nu va uita pe vinovaţii ce trebuesc pedepsiţi. Aş fi fericit să pot a-mi desvolta talentul scriind o coloană două în fiecare număr al On. Dv. reviste.

Vă trimit spre publicare articolul „Alba-Iulia“ în care fac constatările asupra rodului infim ce-l aduc sbuciumările neputincioase ale politicianilor.

Primiţi vă rog stimate Dle redactor asigurarea stimei mele.

Alba-Iulia.

Luptele partidelor politice dela noi ca şi din mai toate ţările, nu sunt decât efemere sbuciumări ce se sting în cassieria fondurilor secrete a ministerelor sau în proecte puse pe hârtie.

Cine a realizat ceva până acum în România Mare de după răsboiu?

Ce partid politic a făcut sau a lucrat ceva în interesul năpăstuitului popor pe care-l jefuesc şi-l storc de toate sursele de viaţă fericită?

Nici unul!... Trist răspuns, crud adevăr!

La cârma Statului se perindează partide peste partide, oameni peste oameni aceleaşi meschine asociaţii de beneficiari mereu aceiaşi dmenitari, în alte haine, sub alte măşti, dar cu bine cunoscuta stare de conştiinţă şi cu buzunarele mereu goale şi diabolic rânjite!...

Avem constituţie, avem sufragiul universal, multe partide şi asociaţii politice, avem o „casă a ţării“ unde se susţin „drepturile şi interesele sale“, Palatul depe Dealul Mitropoliei îl ştie oricine.

Ce s'a făcut cu această „Constituţie“? A fost înăbuşită de pumnul celor cu puterea în buzunar!

Ce-a făcut poporul cu deptul ce-l are de a şi alege reprezentanţii?

I s'a furat acel drept şi i s'au impus reprezentanţii!

Ce-au făcut partidele politice?

Vorbe, proecte, ameninţări temerare, articole de gazete şi... nimic!

Ce s'a făcut oare în acea „casă a ţării“, în acel „parlament“ depe Dealul Mitropoliei?

Discuţii sarbede, scandale şi părueli.

Se iau banii Satului ca lefuri de parlamentari, cari nici nu participă la şedinte. Se dau trenuri şi vagoane speciale „ministeriabililor“ şi „parlamentarilor“ ce-şi cară gratis toată familia, toate rudeniile şi toate...!

Se ţin adunări, se injghebează societăţi, uniuni, asociaţii, partide.

Ce fac ele? Paradă şi nimic altceva!

Care e poporul în numele căruia lucră?

Unde sunt binefacerile şi ajutoarele date văduvelor şi orfanilor de răsboiu? Unde sunt acei invalizi şi eroi cari să aibă pensii şi pâinea de toate zilele? Coloniştii cărora li s'au dat cămine şi pământ?

E poporul aplecat pe coarnele plugului ce rugineşte în şanţuri căci pământul ce-l merită e divizat în „moşiile“ boerilor şi-a agronomilor!

Văduvele şi orfanii umblă a-şi cerşi bucata de pâine, iar cât despre binefaceri şi ajutoare de mult s'au transformat în proprietăţi particulare!

Invalizii şi eroii luptelor dorm pe caldarâmul drumurilor târându-şi sdrenţele imbucătăţite, pe cari zornăesc medaliile ce le aduc aminte de sbuciumările pe cari le-au trecut, şi nimic altceva!

Iar coloniştii nu mai au nici casă, nici pământ, ci hoinăresc şi bat drumurile tuturor ministerelor.

E anul 1928.

Partidul naţional-ţărănesc visează însă la 1848 şi 1918, şi-şi ţine „măreaţa şi istorica adunare“ la Alba-Iulia.

Chemări peste chemări au fost adresate poporului, o ferventă propagandă a luat proporţii considerabile şi adunarea s'a ţinut.

Au venit sute de mii de ţărani, s'au adunat spre a asculta glasurile celor ce-i amăgesc de un deceniu întreg.

S'a vorbit mult, au fost inflăcărări şi entuziasmul masselor adunate ce-şi dau seama de forţa şi ceeficientul formidabil al hotărîrilor energice.

Insă legiunile poporului s'au dus cum au venit, s'au întors la cămine, desamăgiţi, cu sufletele goale şi inimele triste.

S'au intors cu traistele fără merinde şi opincile roase, după ce

au depus jurământ de credință sau mai știu eu de ce unui partid de Iași!

Nu s'a făcut nimic!

Adunare măreață, impunătoare prin mulțimile adunate, condusă însă de manechine sentimentale ce plâng și nu știu a acționa decât manevra, ce nu știu lua hotărâri decât pentru a le trece prin gură și urechi, iar apoi să le dea uitării.

Sosise momentul!

Poporul și-a făcut datoria. El a venit și s'a supus chemării, în speranța luptei și a isbândei.

Nu s'a făcut nimic, căci nu erau conducătorii, ei dormitează și tremură de frică în fața baionetelor, nu se știu jertfi pentru cauza și aspirațiunile poporului!

Alba-Iulia. A fost un vis frumos, minunat de frumos, dar care s'a spulberat în vorbe și discursuri infinite.

N'au fost legiunile care să aducă drepturile, care să intronieze legalitatea și să șteargă depe suprafața pământului hoiturile politice și sociale ce spurcă țara!

N'au fost dragonii lui Cromwell cari să lipească pe palatul din Dealul Mitropoliei faimosul afiș: „bun de inchiriat„ și cari să alunge pe cei ce mânjesc scaunele reprezentanților națiunii, schimonosind vorbe seci și vulgare dela incinta legalității! Ei vor rămâne până va sosi timpul când adevărații mântuitori ai națiunii vor apare în fruntea mândrelor legiuni și vor pedepsi pe cei ce azi fac de pază la... vistieria țării și pe ceice au furat conducerea Statului pe care-l despoae și-l duc la pieire!

Odată, se va introna ordinea, legalitatea și moralitatea!

Atunci nu vor mai guverna *ei*; în palatul țării de pe Dealul Mitropoliei se vor aduna reprezentanții harnici și cinstiți ai generațiilor de mâine!

Nu vom face ca la Alba-Iulia, ținând povești!

Poporul ce așteaptă nu va mai visa sarbede adunări politice ci va lupta sub steagul datoriei!

Vom veni noi!

Un băiat din clasa VI gimnazială din această parte a țării, sărăcită de Jidani și politiciani.

Către Studențime[1]

COLEGI,

Pe sufletele noastre a pus stăpânire o nețărmuită indignare, provenită atât din partea părinților noștri sufletești, cât și din partea acelora ce au fost hărăziți să poarte destinele acestei țări.

Indignarea este destul de îndreptățită, astăzi, când acei cari ne trimiteau la carte, ne elimină din Universitate, iar acei care se pretind că simt românește, ne trimit la Jilava, pentrucă am spus că: „România este numai a Românilor".

Incercările noastre de a le arăta că nu suntem cu nimic vinovați, de cele relatate de ziarele jidovești, a avut ca rezultat trimiterea delegaților noștri dela Ministru la Rector și dela Rector la Ministru, atribuind competința dela unul la altul până ce au încheiat cu trimiterea delegaților la închisoare și cu acel fapt de neînchipuit, de a dizolva organizațiile studențești.

Dar pe acestea le-au dizolvat pe hârtie, uitând că avântul și sufletul nostru tineresc nu se poate dizolva nici chiar pe marginea mormântului.

Nu facem nici politică murdară în care lâncezesc „marii noștri bărbați de stat", dar nimeni nu ne poate opri să nu facem o politică națională de care depinde existența patriei noastre.

Dacă și noi ne vom depărta de această politică curată, atunci vor și Jidanii și Fanarioții cum să înăbușe orice suflet curat, hrănit numai la lumina românismului, așa cum ni s'a păstrat din moși strămoși.

In cursul acestei săptămâni s'a petrecut un eveniment care a mișcat adânc pe toți adevărații Români!

Sub drapelul L. A. N. C au dat mâna toți acei cari au fost sinceri și conștienți de pericolul ce ne amenință. Destrămați pentru un moment, datorită trădătorilor cauzei naționale, au fost la înălțimea dorințelor noastre, concretizate în congresul dela Oradia Mare.

Nu le putem trimite iluștrilor profesori A. C. Cuza, I. Cătuneanu și N. Paulescu, decât admirația noastră, avântul nostru și fidelitatea noastră neclintită.

Fiți atenți colegi!

In momentul când vitregia este destul de pronunțată față de noi, Pronia Cerească odată cu mințile iluștrilor noștri profesori, ne vine în ajutor.

In fața acestei uniri cu toții vom fi la posturi, luptând pe viață și pe moarte pentru realizarea idealului nostru național, sub drapelul L. A. N. C. de sub președinția acelui care este primul printre adevărații Români, profesorul A. C. Cuza.

BENONE NEGREȚU.

[1]) Reprodus din *Facla Românească* din 20 Maiu 1928, având sediul în București str. Vasile Lascăr No. 24, sub conducerea cunoscutului publicist N. Casian.

Iarăși Spitalul Moților

Revenim asupra acestei chestiuni, cu următoarele considerații:

Acum după-ce în fine s'a hotărît ca Spitalul Crucii Roșii Ungare din Cluj să treacă, în stăpânirea statului român, cu destinația pentru Crucea Roșie română, conform Convenției dela Geneva, constatăm că opinia publică este alarmată prin versiunile puse în circulație de presa iredentistă evreo-maghiară, că Ministrul sănătății publice, Dl Inculeț, ar fi cedat Spitalul Crucii Roșii tot acelorași persoane, cari au exploatat abuziv și clandestin.

Din desmințirile publicate în presa guvernamentală nu ne putem face o idee limpede asupra situației; și de aceea cerem, ca, pentru a se înlătura orice echivoc să se ia imediat în *efectivă stăpânire românească* Spitalul, excluzând orice cesiune temporară sau închiriere în favoarea foștilor exploatatori in frunte cu Jidanul Steiner;

iar Ministrului de Justiție îi cerem să ordone parchetului general din Cluj să verifice administrația bănească, dela 1919 până astăzi, a tovărășiei clandestine evreo-maghiare *Seghedi-Steiner*;

tot de odată cerem cu insistență, față de versiunile puse în circulație în legătură cu persoana Dlui Balș, președinte al Crucii Roșii Române, ca Domnia sa să expună motivele, pentru-care a ezitat să ia în primire de la statul român în favoarea Crucii Roșii române Spitalul pe care asociația evreo-maghiară *Seghedi Steiner* l-a deținut și exploatat fără drept.

Redacția.

INFORMAŢIUNI

Intr'o chestie delicată. Intrebăm pe dl Ministru Lapedatu, dacă este adevărat că D-sa a avut negocieri de cumpărare a moşiei situată în Iclod judeţul Someş, aparţinând Jidanului Tischler Mor, acaparatorul pădurilor moţeşti, când ştiut este că dl Ministru Lapedatu face parte din Comisia ministerială, instituită să revendice drepturile Moţilor, încălcate şi de susnumitul Jidan. „Naţiunea" liberală dela Cluj are cuvântul.

*

Publicul românesc trebue să ştie că aşa numitul Ionel Ţaranu, închis la Jilava. cu care se solidarizează tot partidul naţional ţărănesc şi bineînţeles toată presa jidovită din Sărindar, este un puiu de Jidan, care la obârşie se numea *Bauer* (de aici traducerea Ţaranu)

*

Voci din public. Ni se cere tot mai stăruitor, să transformăm revista „Infrăţirea Românească" în organ de publicitate săptămânal.

Am face cu plăcere, această schimbare în apariţia revistei, dacă marele public românesc, ar înţelege să ne dea sprijinul cuvenit, pentru acoperirea surplusului de cheltueli împreunate cu modificarea arătată.

Redacţia

*

No. 13 din 1 Maiu 1928 Ne-au sosit la administraţie o sumedenie de reclamaţi, că No. 13 din 1 Maiu 1928 al Revistei noastre n'a ajuns la destinaţie. Am cercetat la poştă şi am aflat că s'au dirigiat cu ambulanţe greşite anumite colete poştale.

Noi am intregit toate cererile primite, referitor la No. 13, din rezerva ce ne-a stat la dispoziţie. Această rezervă ni s'a epuisat; spre părerea noastră de rău nu mai avem No. 13 din Infrăţirea Românească.

Alte numere trimitem cu plăcere pentru întregirea colecţiilor în schimbul sumei de 5 Lei.

*

Un nou confrate la Arad. Salutăm cu bucurie apariţia ziarului săptămânal „Apărarea Naţională" organ al L. A. N C. din Arad, şi îi dorim viaţă lungă, plină de sfaturi şi de lumină românească pentru fraţii noştri dela graniţa de vest a ţării.

Directorul gazetei „Apărarea Naţională" este dl Dr. Dionisiu Benea luptător constant pe care nici o ispitire, nici o lăcomie, nici un calcul meschin n'au putut să-l abată dela drumul datoriei de bun Român, iar administraţia şi redacţia se află în str. Vicenţiu Babeş No. 6 din Arad.

*

Dela Administraţie. Rugăm pe Domnii Abonaţi să binevoiască a ne comunica orice schimbare de adresă, pentruca Revista să poată ajunge regulat la destinaţie.

*

Ne-a sosit la redacţie *Doina Svasticei*: o colecţie de poezii scrise cu simţirea şi căldura ce isvorăsc din firele alese, frământate de dreptatea unei cauze pretutindeni simţită. Autorul este Kostia Rovine din Bucureşti, Bulevardul Basarab 35.

*

Dela organizaţia L. A. N. C. Alba-Aiud. Grupul studenţilor funcţionari — Aiud, membri activi ai L. A. N. C., în vederea creierii unui fond de propagandă culturală la sate, au aranjat în comuna fruntaşă **Cricău**, în a doua zi a Sf. Paşti, o frumoasă producţiune teatrală urmată de dans, cu program bogat compus din declamări, doine şi piesa „Vremuri de restrişte", de C. Georgescu.

Datorită preţiosului sprijin acordat în special de dl primar Iuliu Mitrofan şi dl preot Nicolae Munteanu, care ne-a pus la dispoziţie *gratuit* sala, cărora ţinem să le aducem — pe această cale — viile noastre mulţumiri, un foarte numeros public a luat parte la petrecere.

Rezultatul *moral* şi material *a fost cât se poate de mulţumitor*, atât pentru public, cât şi pentru noi.

Călduroase mulţumiri aducem deasemenea Domnişoarelor din comună, precum şi celorlalţi, pentru preţiosul sprijin ce ni l-au dat şi pentru primirea făcută.

Aiud 20 Aprilie 1928.

In numele comitetului
卐 I. CRIŞAN, secretar

*

Funcţionari poştali în slujba duşmanilor noştri. Duşmanii Ţării noastre sunt şi duşmanii Revistei. Şi pentrucă în ultimul timp sosesc o sumedenie de reclamaţiuni, din partea abonaţilor că nu primesc *„Infrăţirea Românească"*, deşi expediţia se face cu cea mai mare grijă, constatăm că printre funcţionarii poştei sunt şi azi elemente puse în slujba duşmanilor noştri, care nimicesc Revista, în loc s'o ducă la destinaţie.

Atragem atenţiunea Direcţiunii P. T. T. asupra acestui simptom, rugând-o să controleze activitatea angajaţilor. Noi vom înainta celor în drept, cazuri precise.

*

Din America. In zilele de 10—13 Maiu a. c. au avut loc în Canton Ohio adunarea şi serbările Societăţilor Române din America grupate în jurul federalelor „Uniunea" şi „Liga", pentru a ratifica unirea acestor societăţi într'o singură organizaţie puternică şi capabilă de fapte mari.

După felul cum s'au desfăşurat aceste serbări, cu numărul mare de participanţi, cu numeroasele drapele româneşti, cu frumoasele costume naţionale şi cu ţinuta ordonată şi disciplinată a lor, Românii din Statele Unite s'au impus în faţa străinătăţii. Primarul oraşului, după un obicei american, ca semn de încredere faţă de congres, a depus în mâna preşedintelui adunării *Cheia Oraşului Canton Ohio* pe tot timpul serbărilor.

Din partea noastră, dorim Fraţilor din Lumea Nouă, bună înţelegere şi solidaritate între ei, dar *grijă mare să aibă* **pentru cultivarea limbii româneşti,** pentrucă altfel, dacă nu copiii lor, atunci nepoţii lor se vor perde în marea de streini, ne mai ştiind româneşte.

Candela românismului este graiul nostru, care trebue vorbit cu plăcere şi cultivat cu stăruinţă în familie, în Biserică şi şcoalele Societăţilor, care dacă nu există trebuesc înfiinţate şi susţinute.

Trăiască unirea şi solidaritatea fraţilor de peste Ocean !

*

Primim la redacţie următoarea scrisoare spre a fi publicată:

„Onorată Redacţie!

In Nr. 10 apărut în 15 Martie a. c. a mult preţuitei D-voastre revistă sub titlul „O întrebare" sunt atacat în sentimentele mele româneşti şi ofensat.

Când am fost acuzat anonim, am răspuns; acuma cunoscând persoana, ţin sub demnitatea mea să mă apăr şi mă mulţumesc a deferi chestia parchetului, ce am şi făcut.

Amintesc numai atât, că declaraţia semnată de mine, a fost concepută de alte persoane şi aceea a fost semnată de mai toată elita societăţii româneşti — căci a cuprins numai adevăr — înainte de ce eu a-şi fi semnat-o, ba ce e mai nostim asemenea declaraţie a depus la proces-verbal cu câteva zile mai târziu chiar domnişorul, care se semnează de profesor, fără pregătire academică.

Cerând în baza legală publicarea acestei observări, Vă rog, să pri-

miţi asigurările deosebitei mele stime.

Dr. ANTON ARDELEAN
advocat, fost primpretor

*

Dela organizaţia judeţului Cluj a Ligii Apărării Naţionale Creştine. Preşedintele organizaţiei L. A. N. C. a judeţului Cluj, înţelegând că după unirea sărbătorită la Iaşi trebue strânse rândurile aderenţilor noştri fără nici o zăbavă, a trimis tuturor fruntaşilor din comunele judeţului următoarea adresă:

Stimate Domn,

Liga Apărării Naţionale Creştine întărindu-se prin Unirea sărbătorită la Iaşi, în sfânta zi de Rusalii şi pornind la muncă pentru propagandă şi organizare, aşa încât alegerile generale să ne găsească bine pregătiţi, Vă rugăm să ne comunicaţi dacă mai putem să ne răzimăm pe sprijinul D-voastră politic, ca fruntaş în sat şi om al nostru de încredere.

Dacă şi astăzi, când poporul român poartă tot mai greu jugul jidovesc, mai sunteţi părtaş la lupta noastră contra Jidanilor şi a politicianilor jidoviţi, atunci Vă rugăm să binevoiţi a completa şi semna alăturatul formular şi a ni-l trimite fără întârziere, la redacţia revistei noastre „Infrăţirea Românească" din Cluj str. Bob Nr. 7.

Cu distinsă stimă

Preşedinte I. C. CĂTUNEANU
Secretar Dr. A. ISTRATE

Iată textul formularului:

Domnule Preşedinte,

Subsemnat.............. născut.......
în comuna.............. judeţul..............
la anul........., de confesiune..............
starea civilă.............. cu domiciliul
în comuna.............. str..............
nr....... de profesiune.............. am
onoare a Vă ruga să binevoiţi a mă
înscrie / considera şi pe mai departe înscris în Liga Apărării Naţionale Creştine, organizaţia judeţului Cluj.

Totodată declar prin aceasta că voiu fi credincios principiilor organizaţiei L. A. N. C., că voiu respecta statutul, şi regulamentul ei şi că voiu executa dispoziţiile luate de conducerea L. A. N. C.

Primiţi dle Preşedinte asigurarea deosebitei mele stime şi consideraţiuni

..............la .... 19......

....

....

Recomandăm :

....

....

D-Sale D-lui
Preşedinte
al Ligii Apărării Naţionale Creştine
organizaţia judeţului
Cluj.

*

Pentru intregirea Colecţiei. Dnii abonaţi cari voesc să-şi întregească colecţia revistei „Infrăţirea Românească" sunt rugaţi să ne comunice numerii ce le lipsesc trimiţându-ne prin mandat postal 5 Lei de fiecare număr.

*

Biblioteci pentru Organizaţiunile L. A. N. C. In nizuinţa noastră, de a lumina poporul românesc întărindu-i conştiinţa naţională prin iubirea de Biserică, de Rege şi de Neam, Conducerea Revistei noastre a hotărît să înfiinţeze şi să înzestreze gratuit, bibliotecile organizaţiunilor L. A. N. C. cu colecţii din „Infrăţirea Românească".

Domnii Conducători ai organizaţiunilor L. A. N. C. din tot cuprinsul României Mari, să binevoiască a ne trimite prin mandat poştal suma de Lei 50 pentru spesele de poştă şi a cere colecţia dela Administraţia Reviste: Cluj Str. Bob No. 7.

Intr'ucât ne vor prisosi colecţii, le vom da cu plăcere şi acelor Biblioteci săteşti, care ne-o vor cere.

NR. Rugăm toate Ziarele şi Revistele. cari primesc schimbul nostru să binevoiască a reproduce această notiţă, fiind de interes naţional românesc.

*

Scrisori dela abonaţii noştri: „On. Administraţie, am întârziat cu plata, din diferite motive materiale. Vă rog să mă scuzaţi, căci să renunţ la abonarea Revistei, ar însemna să renunţ la naţia mea, negând ceea ce sunt. Vă rog să binevoiţi a-mi confirma primirea sumei — prin modul obicinuit, indicând data până la care este achitat abonamentul — cu salutări creştineşti, Băulescu — Oraviţa la 3 Febr. 1828.

— „Dlui . Cătuneanu afectuoase salutări, cu spor la muncă. Credinţă în D-zeu şi înainte cu cauza sfântă Naţională ce urmăriţi, cu toată stima Iancu Gingir Dir. Vaslui."

— Făgăraş 13 Ian. 1928. Domnule Director, Sunt foarte mulţumit de numerile primite din revista D-voastră în decursul anului 1927.

Doresc din inimă ca munca ce o depuneţi împreună cu ceilalţi domni colaboratori ai revistei să fie cu succes şi să ne realizeze scopul pe care-l urmăreşte revista „Infrăţirea Românească".

Cu profund respect semnez ss. Ioan Bârghişan.

— Craiova, 5 Iunie 1928. Urez acestui organ al L. A. N. C., ca prin unirea forţelor şi prin propaganda ce va duce, să-şi ajungă într'un timp apropiat izbânda. ss. Ioan Cenuşescu.

*

Dela Administraţie. In legătură cu somaţiunea noastră din No. 11, apărută la 1 Aprilie 1928, referitor la restanţierii de abonament, aducem la cunoştinţa celor interesaţi, că am fost siliţi să oprim expediţia Revistei noastre, tuturor abonaţilor, care au primit-o dela începutul apariţiei ei, au citit o dar nu şi-au plătit abonamentul.

Intr'un număr viitor al Revistei noastre, vom publica numele ocupaţiunea şi domiciliul acestor domni, dacă nici după o ultimă somaţie — ce li se va trimite în săptămâna aceasta — *nu îşi vor ţine de datorinţă să plătească Revista cetită 3 ani şi jumătate fără să plătească un ban.*

Marele public românesc trebue să-l cunoască pe aceşti domni.

„INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ"

*

O carte nouă Ne facem datoria să anunţăm publicul clujan cult precum şi pe toţi cititorii noştri, că a sosit la librăria „Cartea Românească" din Cluj lucrarea cunoscutului autor francez, antisemit prin studii profunde cu numele: Roger Lambelin, lucrare întitulată: „Les victoires d'Israel" (Isbânzile lui Izrael), care trebue să fie citită de ori şi ce Român, cu pretenţii de cultură naţională, pentru a se edifica pe deplin asupra uneltirilor aşazişilor umanitarişti de pănura lui Lenin, Trozki & Comp.

*

„Prietenul Poporului" este numele revistei lunare, pe care o redactează Pr. Gh. Stroian şi Doc. P. Angelescu în Câmpulung, jud. Muscel. Această publicaţie este, organul Ateneului Popular „Negru-Vodă". Fiind scrisă cu îngrijire, şi cu suflet curat românesc, îi dorim viaţă lungă tinerei surate.

Pentru cititori!

Fiecare bun Român este dator să citească unul dintre ziarele de mai jos:

„Apărarea Naţională" — Iaşi.
„Libertatea" — Orăştie.
„Apărarea Naţională" — Arad.
„Svastica Iaşului" — Iaşi.
„Sentinela" — Focşani.
„Străjerul" — Brăila.
„Buzduganul" — Buzău.
„Carpaţii" — Ploeşti.
„Chemarea" — Botoşani.
„Scutul Naţional" — Chişinău.
„Pământul Strămoşesc" — Iaşi.